

पायः,	पालः,	पिपासः,	पापायः ;
पातुम्,	पालयितुम्,	पिपासितुम्,	पापायितुम् ;
पातिः, ^१ सम्पातिः,	पालना,	पिपासा,	पापाया ;
पात्वा,	पालयित्वा,	पिपासित्वा,	पापायित्वा ;
प्रपाय,	प्रपालय,	प्रपिपास्य,	प्रपापाय्य ;
पायम् २, } पालम् २, }	पिपासम् २, }	पापायम् २ ; }	
पात्वा २, } पालयित्वा २, }	पिपासित्वा २, }	पापायित्वा २ ; }	
^२ पतिः,	^३ पिता,	^४ पापम्,	^५ पुमान्, ^६ पाथः.

(989) “ पार कर्मसमाप्तौ ” (X-चुरादि:-1911. सक. सेट्. उभ.)

अदन्तः ।

पारकः-रिका, पिपारयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि, रूपानि चौरादिककालयतिवत् (185) ज्ञेयानि ।

^१पारयः, ^२पारयिष्णुः, ^३पारणा, ^४निष्पारः ।

1. ‘क्त्विक्चौ च संज्ञायाम्’ (3-3-174) इति संज्ञायां क्त्विक् । पुंलिङ्गोऽयम् । सम्पातिः = जटायुभ्राता ।
2. ‘पातेर्ङितिः’ (द. उ. 1. 27.) इति ङितिप्रत्ययः । पातीति पतिः = नायकः ।
3. औणादिके (द. उ. 2. 3.) तृन्प्रत्यये, तृच्प्रत्यये वा रूपम् । तत्र [द. उ. 2. 3.] निपातनात् धातोरित्त्वम् । पातीति पिता = जनकः ।
4. ‘पानीविषिभ्यः पः’ [द. उ. 7.2.] इति पप्रत्यये रूपम् । दुर्जनैः पायते इति पापम् = कायवाङ्मनोदुश्चरितम् ।
5. ‘पातेर्ङुम्भुन्’ [द. उ. 9.48.] इति ङुम्भुन्प्रत्यये, टिलोपे च रूपम् । पातीति पुमान् = नरः ।
6. ‘पातेर्बले जुर् च ; उदके धुर् च, अजे च’ [द. उ. 9-63 to 5.] इति बलेऽभिधेये जुडागमे पाजः = अग्निः ; जलेऽभिधेये अजे च, धुडागमे पाथः = जलमजं च ।
7. ‘अनुपसर्गांलिम्पविन्दधारिपारि—’ (3-1-138) इति कर्तरि शप्रत्ययः । शप्रत्ययस्य शित्त्वेन सर्वधातुकत्वात् ‘गेरनिटि’ (6-4-51) इति णिलोपो न । शित्त्वेन शपि पररूपे गुणेऽयादेशे च रूपमेवम् ।
8. ‘पेश्छन्दसि’ (3-2-137) इति ताच्छीलिकः इष्णुच्प्रत्ययः । ‘अयामन्तात्वाद्येतिष्णुषु’ (6-4-55) इति गेरयादेशः । ‘वीरुधः पारयिष्णवः—’ इति श्रौतः (ऋ. वे. 10-97-3) प्रयोगः ।
9. ‘ण्यासश्रन्थो युच्’ (3-3-107) इति युच् । णत्वम् ।
- A. ‘नि[दु]ष्पारदुश्चरिततीरणकृत्यथेशो नो चक्षमे पुटगितुं तमकत्रितोष्मा ॥’